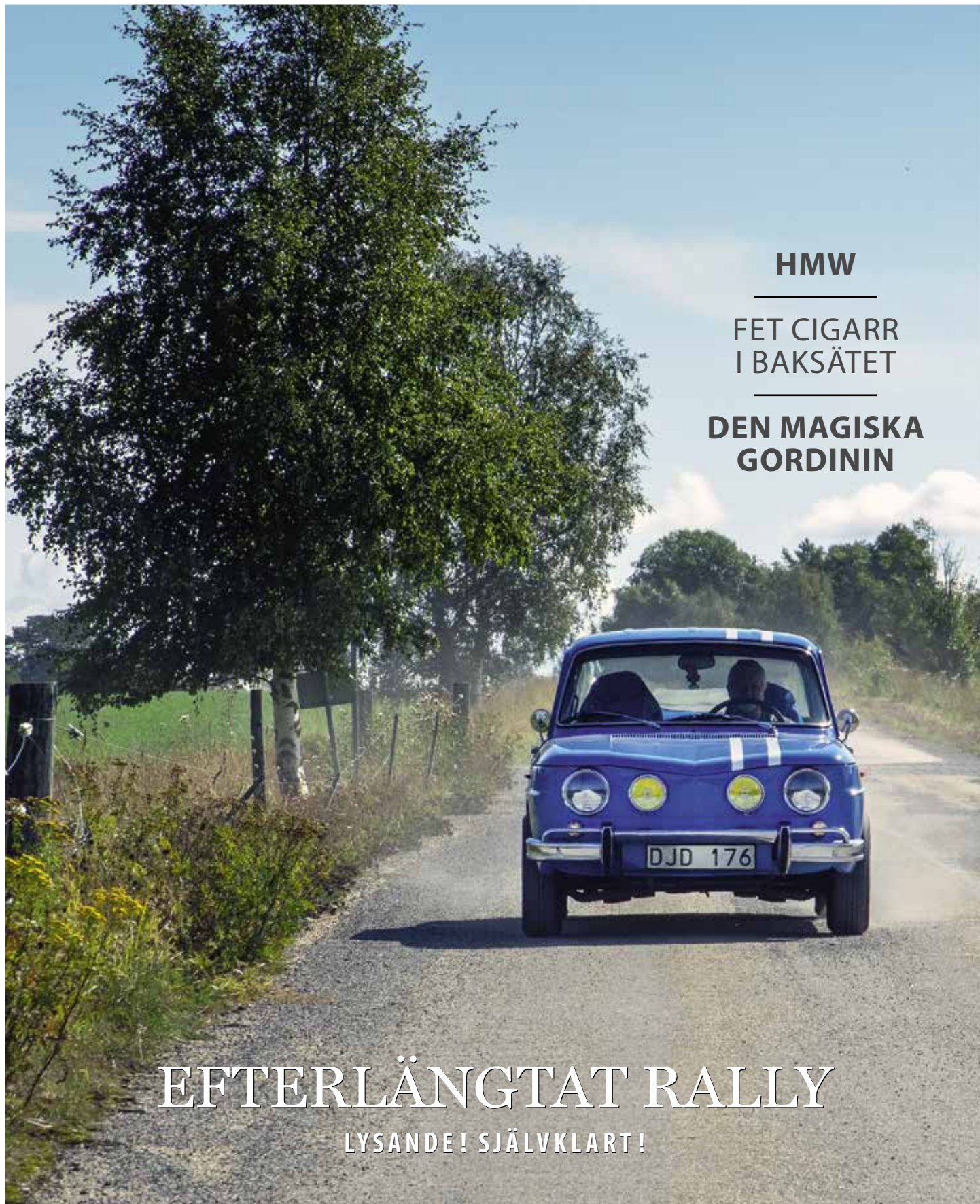

BACKSPEGELN

HMW

**FET CIGARR
I BAKSÄTET**

**DEN MAGISKA
GORDININ**

EFTERLÄNGTAT RALLY

LYSANDE! SJÄLVKLART!

Backspegeln

REDAKTION

Rolf Nilsson, redaktör, ansvarig utgivare
070-336 66 44
kiemencoupe@hotmail.se
Sture Hernerud, 070-660 49 99
sture.hernerud@gmail.com
Lars-Göran Andersson, 070-530 97 73
larsg.andson@outlook.com

FORM

Mikael Karlsson Grafisk Design,
Kännåsen.

TRYCK

Trydells Tryckeri AB, Laholm, 2021.

MATERIAL

Kontakta redaktören och berätta vad du tänker skriva om – för planering av tidningen. OBS! Bilder måste skickas som separata filer, inte inklistrade i texten. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och korta inskickade manus samt avgöra i vilket nummer inskickat material publiceras. Skicka material till redaktör Rolf Nilsson.

BACKSPEGELN GES UT AV JEMTLANDS VETERANBILKLUBB

I mars, juni, september och december.

ADRESS

Trädgårdsvägen 5, 832 43 Frösön.

UPPLAGA

1 300 exemplar, fyra nummer per år.

OMSLAG

Foto Lars-Göran Andersson.

Redaktör'n

Man kan ju bara inte låta bli att förundras och imponeras över den energi, optimism och det driv som finns hos evenemangskommittén och dess medhjälpare. Nya tag med fikaträffar och rallyn kräver mycket planering som upptar stor tid från privatliv och familjer. Nu får vi hoppas att allt som hittills planerats har gått i lås och hösten också fortsättningsvis löper på som tänkt.

Det känns inte så lockande längre att köra med 70-åringen. Obältad och diagonaldäck tillsammans med inbyggt glapp i styrning och framvagn. En oro att något ska hända och man blir stående efter vägen infinner sig allt oftare. Tänk om det blivit gegga i tanken? Bromsarna propsar också på lite uppmärksamhet och dom har jag servat tre, fyra gånger förut under vårt snart 50-åriga samboliv. Jag vet hur man gör och hur det ser ut, men att gå från teori till handling går allt trögare ju äldre man blir. 82:a Rekorden har gått läck i kylaren och när varken Didriksson eller Nisses kylarservice finns kvar, blir den också stående. Lätt hänt att man bara sitter vid köksfönstret och suckar över dåligt väder ännu en onsdag. Stor gubbvarning med anda ord och skärpning innan man hamnar i gruppen "Invasiva arter"

Höstmörkret kommer så sakta smygande och inomhuselekarna tar över allt mer, vare sig det är i garaget eller på köksgolvet. Annat man kan roa sig med under den mörkare årstiden är att lyssna på radioinspelningar från förra århundradet. Till exempel önskeprogrammet "Bara för dej", med Kersti Adams Ray som sändes 1962. En bit in i programmet får man höra att Margareta i Krokåvåg hälsar till Harriet i Fyrås med önskeskivan Petite Fleur av Acker Bilk. Någon som känner igen sig? Hör av er och berätta! Vi kanske kan ta en kopp kaffe och mazarin nån dag?

ROLF NILSSON REDAKTÖR
kiemencoupe@hotmail.se

Innehåll

- 4 Hå eM We – va e de?
- 6 Efterlängtad rally
- 10 En bil för en riktig storkär
- 15 Återstart för marknad
- 16 Magiska R8 Gordini
- 20 Hemma hos Herman och Sibylla
- 22 Kristians samlingar
- 24 Ambassadörerna och Cadillacen
- 26 Vänner på färd
- 27 Installation och korv
- 30 Klubbsidor

Ansluten till

**MOTORHISTORISKA
RIKSFÖRBUNDET**

Text & foto ROLF NILSSON

Hå eM We va e de?

Jo, Halleiner Motorenwerke var en Österrikisk mopedfabrik som på 1950-talet försåg ett transporthungrikt Europa med fina motoriserade tvåhjulingar. Kanske inte så välkänt i Sverige. I Östersund fanns i alla fall återförsäljaren "Specialmekaniska", en firma som vi i dag har väldigt dålig koll på, men en ståtlig firmadekal att klistra fast på nya leveranser hade man försett sig med. Fakta emottages tacksamt för framtida redovisning.

Bertil på Brattbyn har haft koll på den här röda maskinen sen första ägaren körde med den. Körde och körde förresten, för att ha något att åka på mellan huset och brevlådan köpte han märkligt nog just denna röda HMW-moped ny 1957 av Specialmekaniska i Östersund cirka 10 mil hemifrån. En Monark eller Husqvarna hade säkert gått att beställa från närmaste handelsbod. Bertil fick så småningom bli andre ägare till ekipaget och mopeden blev barnens första kontakt med motoriserade tvåhjulingar. Efter cirka 20 års dammsamlade på fjösboten blev det vintern 2020–2021 återupplivning med nya slitdelar och däck samt en ordentlig puts på karosseriet. Rött är alltid tacksamt att polera upp och resultatet är fullt godkänt på en vid det här laget vital 65-åring. 🍷

ÄNTLIGEN, TÄNKTE NOG BÅDE DELTAGARE OCH PUBLIK. ÄNTLIGEN BLEV DET ETT DAMRALLY IGEN EFTER TVÅ ÅRS VÄNTAN, ELLER UPPLADDNING, KANSKE? OM MAN SER TILL DEN ENTUSIASM, INLEVELSE OCH GLÄDJE HOS ALLA DELTAGARE VAR DET VERKLIGEN EFTERLÄNGTAT.

2021 års Damrally

Efterlängtat rally

Text ROLF NILSSON foto LARS-GÖRAN ANDERSSON & ROLF NILSSON

Rallyslingan gick i stort sett i gamla hjulspår med första provet på torget och därefter till Teknikland för kaffe och smörgås varvat med guidade turer i de olika utställningshallarna. Många insåg att det hade varit en fördel om man haft ögon och öron på skaft under rundturerna när frågeformuläret efteråt skulle fyllas i.

Det identifierades konstiga saker och backades med precision bland andra finurliga uppgifter vid de olika stationerna längs vägen över Brunflo, Marieby och Frösö Park. Kanske inte i rasande tempo, men med bra flyt på ekipagen som sedan helt oplanerat hamnade mitt i en 200 personers bröllopsmiddag på Hägragården i Dvårsätt. Inga problem att samsas om utrymmet och orientaliska middagsgäster fick en extra liten underhållning.

Innan eftermiddagen övergått till kväll, hade lika många som startade mitt

på dagen åter parkerat på torget i Östersund och fortfarande lika glada. Minst! Campingborden dukades upp bland bilarna och det bubblade i fina glas, priser delades ut i alla möjliga kategorier där allt mellan amerikanska poliser och cow-girls till eleganta 50- och 60-tals damer och Jönssonliigor fanns representerat.

Det bjöds på dansuppvisning, kassaskåp sprängdes, skoterdamerna brummade och svettades, sjuksköterskorna vakade över droppflaskan, vanliga stadsflanerare fick sommarens bästa lördagsupplevelse och innan sista bil lämnade torget, hade Hector fått ett nytt namn.

Men vädret, då? Lysande! Självklart! ☀

Damrallyts

Pristagare

Tävlingsmomentet

Hemliga juryns pris

Elegantaste

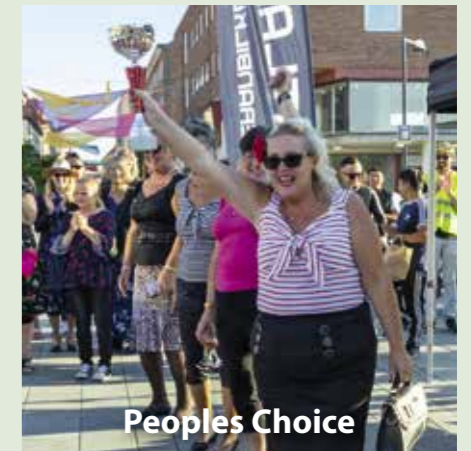
Jäklats mest

Åkt längst

Charmigaste

Peoples Choice

Tävlingsmomentet

- 1:a nr 20 Alexandra Rödén, VW
- 2:a nr 16 Ingela Brink, Ford
- 3:e nr 30 Ellinor Barvall, Ford

Hemliga juryns pris

- 1:a nr 34 Maria Iller, Volvo
- För deras träffsäkerhet i all sin enkelhet
- 2:a nr 11 Helene Blom, Chevrolet
- För deras stora inlevelse kombinerat med praktfull rekvisita
- 3:e nr 5 Anna Nygaard
- Ett glatt och busigt gäng med klädsel och utrustning för alla väder

Elegantaste

- 1:a nr 4 Carita Bengtsson, Ford
- 2:a nr 32 Malin Olsson, Ford
- 3:e nr 27 Jenny Bengtsson, Volvo

Jäklats mest

- Nr 23 Ingegerd Bodevärn, Volvo
- Co-driver lämnade återbud. PV:n överhettade och laddade dåligt. Berodde på en bristfälligt spänd fläktrem

Åkt längst

- Nr 7 Sylwia Rönning, Rätan, Ford

Charmigaste

- Nr 18 Ros-Marie Jönsson, Volvo & VW

Peoples Choice

- Nr 10 Britt Vedin, Buick

HUDSON 77 CUSTOM

En bil för en riktig storkär

Text & foto ROLF NILSSON

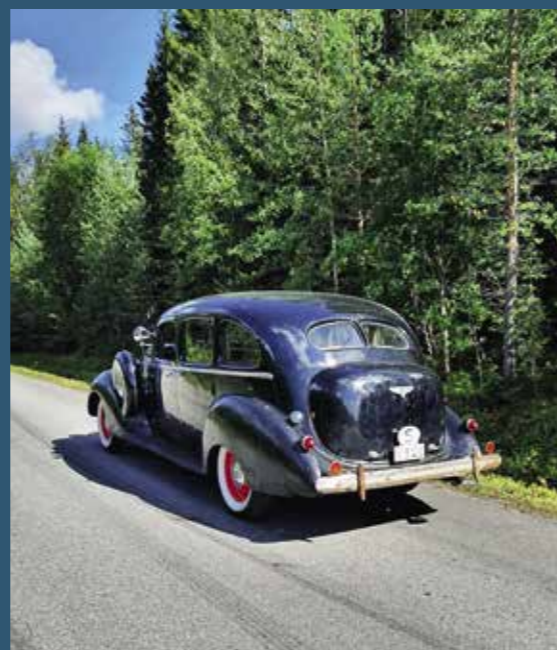
FABRIKÖR OCH SÅGVERKSÄGARE ALGOT PERSSON
I LUCKSTA, LITE SÅDÄR SYDVÄST OM SUNDSVALL,
VAR "STORKÄR" I BYGDEN.
SKA INTE LÄSAS SOM KÄR I KÄRLEK UTAN KÄR SOM KARL;
STOR KARL OCH BOR I FINA VILLAN.
DÅ MÅSTE DET FÖRSTÅS FINNAS ETT RESPEKTABELT
ÅKDON UTANFÖR DET EGNA RESIDENSET.

Stor, svart och tung skulle man kunna tro att kraven var när en Hudson 77 Custom som det står i regbeviset, beställdes och levererades 1937. Sakerligen har någon fet cigarr och kanske också ett och annat litet glas med blankt innehåll tagits i baksätet vid det utfällbara bordet framför den pompösa soffan där stora affärer har landats med ett försynt klirr i glaset.

Trots sin stora pondus blev Hudsonbilen 1948 ersatt av en Pontiac. Undanställd och av de flesta kanske bortglömd. 1966 befinner vi oss i Ånge. Där bor Hans Erik "Frasse" Sundin som visste att bilen fanns och som nu till föräldrarnas förfaran plötsligt blivit ägare till två ton svart bedagad Hudson. För fem hundra ringar bytte den snabbt ägare ännu en gång och åren går fram till 1972 när bilen till ett pris av fyrahundra kronor åter får ny ägare. En värdeminskning på endast hundra kronor under åtta år ger kanske en liten vink om att något är på gång inom hobbybilsvärlden.

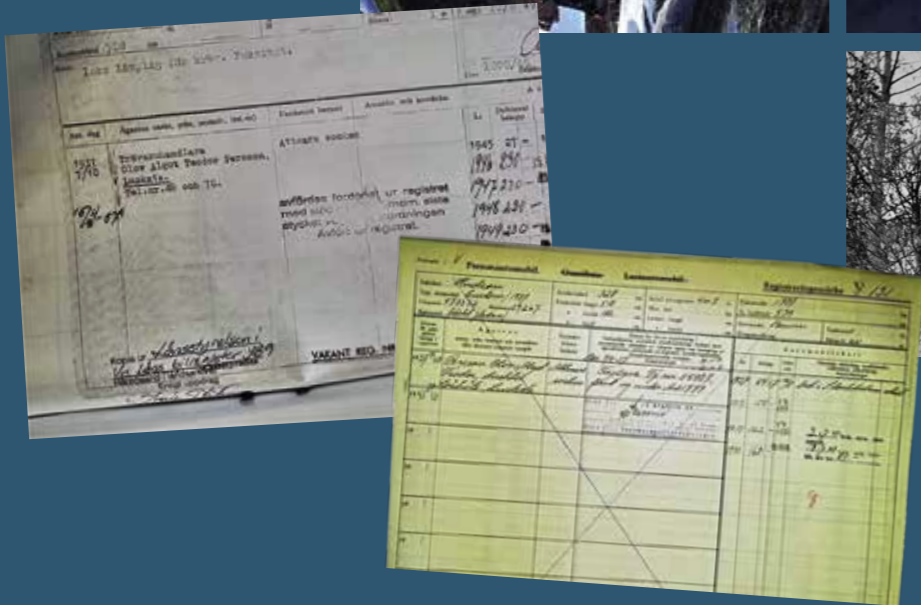
Den gamle Hudson garageras inom väggar och tak och tiden går så som den oftast brukar göra. Frasse, sedan en tid tillbaka boendes i Brunflo, har koll på bilen och återtar ägandet när vi nu har kommit en bit in på 2000-talet. Inredningen är fortfarande överraskande intakt och sofforna fram och bak inbjuder vördsam till en behagfull resa precis som på storkarls tiden. Maskinellt har bilen naturligtvis fått en rejäl omgång innan den återigen kunde föras in i det svenska bilregistret. Utsidan däremot ser ut som den ska se ut efter ett snart 85-årigt liv, men den går så bra ändå. 🌀

Det måste förstås finnas ett respektabelt åkdon utanför det egna residenset.

Säkerligen har någon fet cigarr och kanske också ett och annat litet glas med blankt innehåll tagits i baksätet.

Återstart för marknad på Svea park

Efter en utebliven marknad 2020, av känd Covid-orsak, var längtan stor att åter få hälsa på i den vackra Kaxåsbygden och lördagen 17 juli 2021 var det dags. Säljarna hade dukat upp sina varor tidigare på morgonen och vid niotiden på förmiddagen började besökarna anlända. Förutom vackert väder fanns det gott om fordonsrelaterat på borden och på släpvagnarna. Det fanns inte lika mycket som kunde

kallas kuriosa, men det är nog så att man ser det man vill se. När magen började kännas lite tom fanns det en lösning för det också. Just det, servering på plats.

Själv blev jag av med några hundralappar, men fick istället med mig några "presenter" hem till mina Oplar. När fynden var nerstoppade i bakluckan var det dags för en titt på finbilsparkeringen. En hel del bilar kändes igen men vissa kommer jag inte ihåg sen tidigare. Säger förmodligen en hel del om mitt minne, men om man tänker till så har karantänen inte bara drabbat personer utan även fordon. Det är inte samma sak att stirra på en skärm, för där har dom funnits hela tiden, som att se och uppleva dom i verkliga livet. När såg ni exempelvis en Ford Taunus 20M/TS Hardtop 1966 senast, eller en Husqvarna 1934?

Text & Foto Lars-Göran Andersson

A blue Renault 8 Gordini is driving towards the camera on a paved road. The car has a white racing stripe down the center of the hood and roof. The license plate reads 'DJD 176'. The background shows a clear blue sky and some greenery on the roadside.

Magiska

R8 Gordini

År 1964 presenterades modellen, grundmaterialet var en Renault 8 Major, en modell som började tillverkas två år tidigare. Motorn genomgick stora förändringar med helt ny topp, stor vinkel mellan insugs- och avgasventil och centralt placerat tändstift. För att vara i mitten av 1960-talet tog man ut en hög effekt ur en liten motor, 95 hk ur 1,1 liter. Max effekt vid 6 500 rpm och max vridmoment vid höga 5 500 rpm. Förgasarna var dubbla liggande Weber 40 DCOE eller motsvarande Solex eller

Delorto. Bilen togs fram i syfte att bli framgångsrik i såväl rally som racing. Även styrning, bromsar och hjulupphängningar modifierades, som exempel fick bakvagnen dubbla stötdämpare på varje sida.

Den första årsmodell, 1965, tillverkades i cirka 11 000 exemplar, varav 30 såldes i Sverige och då endast till licensierade rallyförare. Bilarna var i stort sett startklara direkt och knep också många segrar under åren. Den kanske mest framgångsrika föraren var Bernt

Jansson som till följd av att Volkswagen lade ner sin rallysatsning det året övergick till att tävla med Gordini. Omställning var enkel, båda bakhjulsdrivna med motorn bakom bakaxeln och lätta i fronten. Den stora skillnaden var motorstyrkan. Körstilen var att gå in i kurvan med sladd, sedan gasa sig ur kurvan med efterhand minskad sladd för att komma rakt ut på raksträcken med högsta möjliga fart, detta tack vare greppet i bakvagnen.

Text & foto LARS-GÖRAN ANDERSSON

Andra kända förare var Sylvia Österberg och Harry "Sputnik" Källström. För övrigt var "Sputnik" den som på allvar introducerade tekniken med vänsterbromsning i rally, det vill säga att kunna balansera bilen med samtidig användning av gas och broms.

Bilen i artikeln ägs sedan 1992 av Bengt Stenqvist, Ås, och han har haft den i trafik sedan 1994. Den har en tävlingsbakgrund, tyvärr okänt vem som tävlat med den från början. Att den är en äkta Gordini avslöjas på chassinumret och de specifika förstärkningar och ändringar som gjordes från fabrik. Det är många som försökt att "klona" en vanlig Renault 8 och säger att det är äkta vara.

Historien om denna bil har alltså en del luckor, skulle ha varit intressant att spåra tävlingshistoriken. Från 1985 vet vi vad som hänt, då genomgick den en renovering och är sedan dess i dagens skick. Originalstolarna försvann troligen tidigt i bilens liv så också den rätta lufttunen, men det är också det enda som saknas. Efter ett viss detektivarbete har den rätta ratten gått att hitta. Ett missöde i garaget då något tungt landade på huven ledde fram till bytt huv och en

omlackering av Gordinin, naturligtvis i originalfärgen French Racing Blue. Även de dubbla vita ränderna lackerades, de var tejpade från början. Detta inträffade 2002. Fälgarna var bytta innan Bengt tog över bilen, dessa är breddade i jämförelse med de hjul som levererades med bilen 1965. Hjulerna stämmer dock om man tittar på bilder från banracing på 60-talet, så även den aggressiva cambern i bakvagnen.

Någon gång i Gordinins tidiga år har växellådan bytts ut, från början var den 4-växlad men nu sitter en 5-växlad på plats. I samband med en uppdatering 1967 av modellen kom den 5-växlade lådan att bli standard, även motorn fick större slagvolym.

Modellen levde fram till 1970 då Renault 12 Gordini kom. Den kunde inte ta över magin från R 8:an. Kanske mest för att den var felhjuldriven (framhjuldriven).

Bengt tillstår att Gordinin inte är speciellt komfortabel men otroligt rolig på lämpliga vägar. Ljudnivån inne i bilen kräver hörselskydd vid längre körningar, varvtalet blir väl högt ute på landsvägen. Det blir inte speciellt många mil körda varje år, men det är inte aktuellt med någon försäljning. Dessutom har barnen med bestämdhet förbjudit Bengt att ens tänka på att sälja. Återväxten verkar med andra ord god. ☺

Hemma hos Herman och Sibylla

Text & foto LARS-GÖRAN ANDERSSON

Det var många som hörsammade inbjudan till Mackplan, Tängtorpet, onsdag 28 juli. Stundtals var det kö ute på E14 i väntan på att få komma till parkeringen, gissar att Herman blev något överraskad över gensvaret. Det var alltså premiär för Mackplan, något som skulle ha skett redan för ett år sedan, men det kom visst något i vägen.

Mackplan är en skapelse av i första hand Lars "Julle" Olofsson, Kåre Torfjäll och ett antal likasinnade vänner som bidragit med arbetskraft, kunskap, idéer, material, ekonomi och inventarier. Detta är skapat under de senaste två till tre åren. Efterhand har berättelsen om Herman och Sibylla växt fram och tagit sig alltmer trovärdigt intryck. Vän av ordning kan ifrågasätta hur mycket fakta och sanning berättelsen består av. Har det överhuvudtaget funnits en väg där macken ligger? Har Herman existerat? Såg det så ratigt ut bakom macken? Dessa och många andra sådana frågor är ointressanta. Målet har varit att återskapa och ge en uppfattning hur en sådan miljö kunnat te sig från 20-talet fram till 50-talet. Jag anser att man lyckats nå väldigt nära målet, något år till så har man nått dit. Som tur är kommer Mackplan

aldrig att bli riktigt klar, det måste finnas något att se fram emot.

Kvällen flöt på bra, alla fick en plats att parkera på. VIP-parkering var reserverad för Corvetterna, cirka 15 fick plats på gräsmattan framför Julles garage. Herman höll sig väldigt mycket i bakgrunden, han delegerade den viktiga uppgiften att bemanna macken till en pålitlig "Degerforsare", Ola Varg, känd från tokprojektet Saab 92H för tolv år sedan, som utspelade sig i Julles garage. Han sålde fikabiljetter så länge dom räckte, sedan tillverkade han egna på löpande band. Strax norr om macken var det full fart på korvförsäljningen ända tills korven tog slut. Fikandet fick man gå ytterligare 100 meter för att nå. Ingen behövde köa mer än några minuter och ingen blev utan vare sig kaffe eller fikabröd.

Hur många fordon kom? Kåre Torfjäll gjorde ett tappert försök att räkna och han hamnade på cirka 235 fordon, det vill säga bilar, lastbilar, mopeder och motorcyklar hopräknade. Jag hörde senare en högre siffra, 251, men då måste personen ha räknat med alla projekt som finns på Julles gård. Kvällen i sin helhet var väldigt lyckad, hoppas på en repris 2022. ☺

I SAMBAND MED ARTIKELN OM KRISTIAN SJÖSTRÖMS LÄTTVIKTARE I SOMMAR-
 NUMRET SÅ FICK JAG ERBJUDANDE OM ETT BESÖK HOS HONOM FÖR ATT FÅ SE
 HANS ÖVRIGA TVÅ- OCH FYRHJULIGA FORDON.
 EN SOLIG SOMMARDAG TOG JAG NOVOLETTEN OCH ÅKTE HEM TILL HONOM.
 EN IMPONERANDE SAMLING FANNS TILL BESKÅDANDE.
 HÄR FINNS INTE UTRYMME ATT GÖRA RÄTTVISA TILL ALLT INTRESSANT UTAN
 DET BLIR NEDSLAG PÅ NÅGRA AV KLENODERNA.

Kristians samlingar

Text & foto GÖTE HÖGBOM

I samband med artikeln om Kristian Sjöströms lättviktare i sommarnumret så fick jag erbjudande om ett besök hos honom för att få se hans övriga två- och fyrehjuliga fordon. En solig sommardag tog jag Novoletten och åkte hem till honom. En imponerande samling fanns till beskådande. Här finns inte utrymme att göra rättvisa till allt intressant utan det blir nedslag på några av klenoderna.

Det som först fångade mitt intresse var en av de fyra bilarna som stod utställda på gården, en udda Volvo i form av modellen 780 från 1987. Bilen ägdes först av Bilbolagets Olle Persson och därefter av Kristians far

Harry Sjöström. Efter en lång tid hos en bilsamlare i Boden så lyckades Kristian återbörda bilen till sin ursprungliga hemort. 780 är en coupémodell av 760 men med helt egen kaross som ändå formmässigt liknar sina syskon. Bilen fanns med flera motoralternativ, V6 B280, rak 4 B230 GT, en dieselsexa och en sextonventils 4:a avsedd bara för italienska marknaden. 780 monterades av Bertone i Italien och var en förhållandevis dyr bil. Nypriset var 290 000 kronor, en hisnande summa med tanke på att en samtida Volvo 740 kostade strax över 100 000 kronor, vilket kanske kan förklara den ringa mängden tillverkade, 8 518 exemplar. Enligt mitt alldeles egna personliga omdöme är det här den allra vackraste bilen av alla mer sentida tillverkade bilar som nu är äldre än 30 år.

Garaget hemma på gården kan nog ses som en dröm för alla som samlar på bilar. Här fanns vid besöket fyra intressanta entusiastfordon i form av en Willys MB 1944, Willys CJ2A 1947, Corvette Stingray Coupe 1972, och en riktig värsting – en Dodge Viper GTS. Ett bruksfordon rymdes också i garaget.

Efter att ha gjort en mer överslagsmässig okulär besiktning av det som fanns hemma på gården så bar det av till Odenskog för att titta på några fler fordon i Kristians bestånd. Jag fick välja vilken bil vi skulle åka i och det blev förstas Volvo 780 – lika skön att åka i som den är vacker!

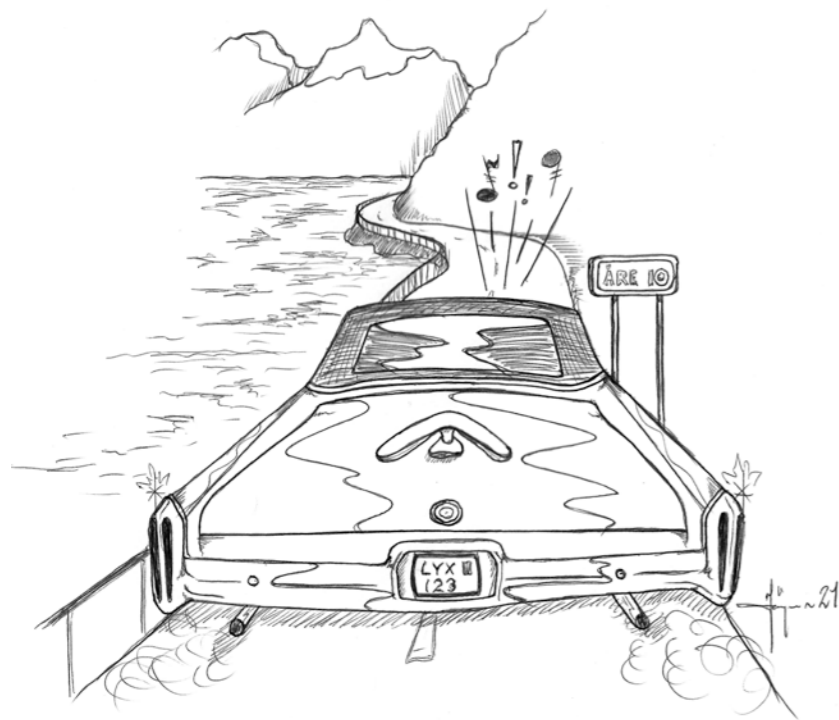
Bland det intresseväckande i de andra garagen fanns den Volvo 144 Sport från 1967 som Kristians mormor Hjördis Pettersson i Stugun köpte ny på Bilbolaget. Efter mormor användes bilen av Kristians mamma, Elisabet Sjöström. Även om Kristian blev ägare till bilen först 2012 så använde han den som fortskaffningsmedel redan som 18-åring. En välskött

bil som återställts till originalskick och har rullat cirka 24 000 mil! På bilderna skymtar också några Willys-jeepar av varierande årsmodell, och en Ford GPW 1942 – vilken Ford tillverkade på licens under andra världskriget då Willys inte hade tillräcklig produktionskapacitet för krigsjeepen.

Slutligen och ännu en höjdpunkt för mitt besök blev beskådandet av tvenne motorcyklar av fabrikat Husqvarna. Bägge i fint patinerat skick och körklara. Den röda är av årsmodell 1952 och modellnumret är 29 och köptes 2014 från Norrköping. Den svarta är av årsmodell 1946 och med modellnummer 24. Svartkvarens ursprungliga ägare bodde i Rissna. Av någon anledning plockades den isär och blev ståendes, vid köpet 2019 var den återställd till ursprungligt skick av den andra ägaren i Brunflo.

Höjdpunkten för min del i detta sammanhang var att min far hade en Svartkvarens av samma årsmodell och jag finns med på svartvita fotot med de gigantiska handskarna tillverkade av hundskinn.

Familjen Sjöström består av flera med aktivt fordonsintresse. Mor Elisabet ses ofta i klubbens arrangemang, inte minst Damrallyt med sin Jaguar MK1, Kristian har presenterats här och Kristians son William har också ärvt intresset. William hoppas jag vi får återkomma till senare här i Backspegeln. ☺

Text STURE HERNERUD
Illustration JÖRGEN FLYKT

Ambassadörerna och Cadillacacén

Det var på 80-talet, alltså i närtid för oss som nu är unga pensionärer, som den här resan utspelades sig. Den tidigare svenska ambassadören Cecilia Nettelbrandt hade fritidshus i Åkersjön och hon hade bjudit in sin förre kollega med fru från Nederländerna som då var stationerad i Stockholm. Fru Nettelbrandt var mån om att också hålla goda lokala kontakter och bjöd därför in kommunchefen och mig som företrädare för Krokoms kommun när de utländska gästerna skulle komma på besök.

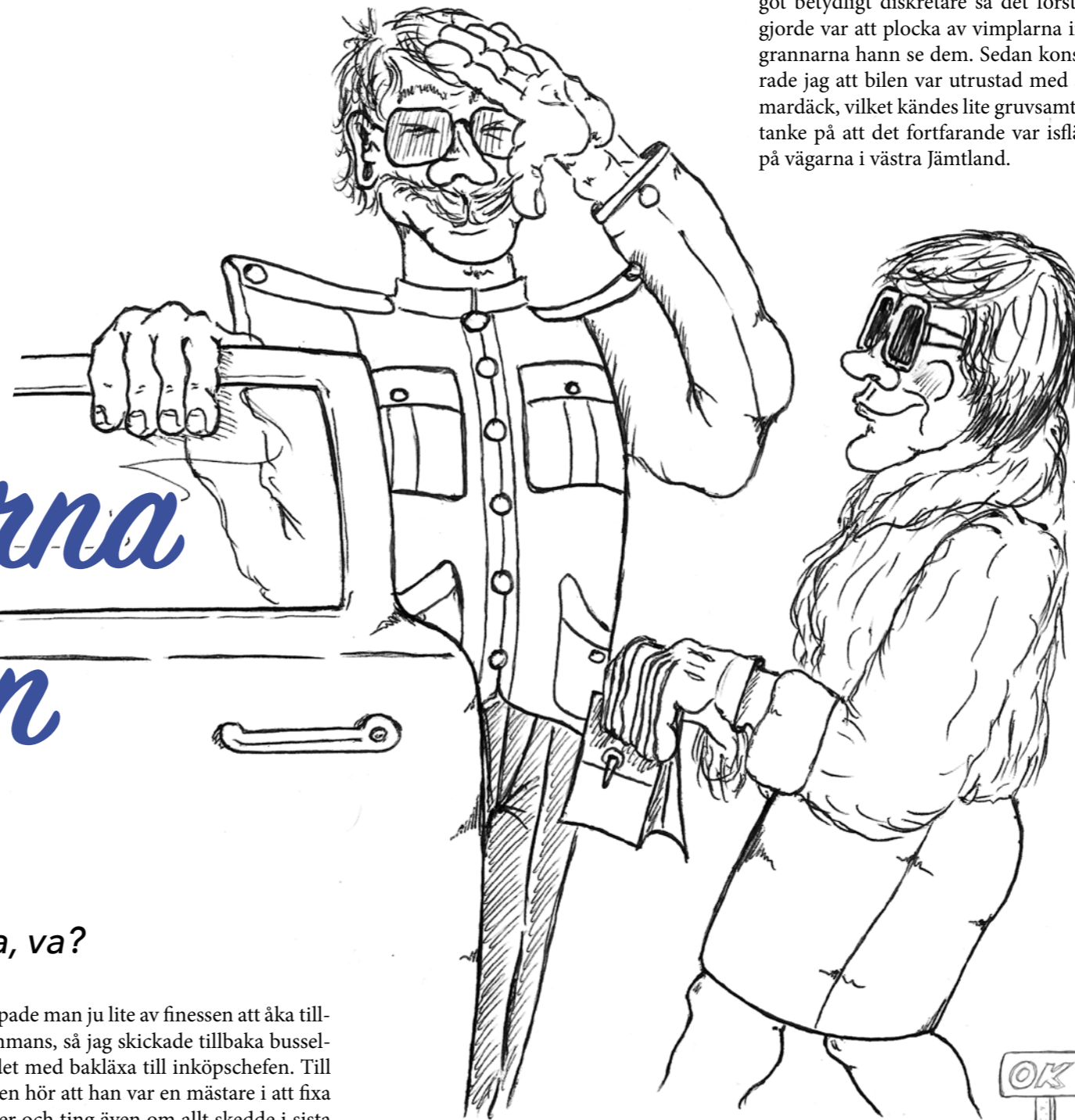
Eftersom det var vårvinter så undrade hon om det gick att ordna en resa för sällskapet till Åre för att se fjällen och alla aktiviteter som pågick. Okej, tänkte jag, att guida folk runt i Jämtland var ju en trevlig och enkel aktivitet som jag gjort många gånger förr. Jag bad därför inköpschefen att vi skulle hyra en folkvagnsbuss av lite bättre kvalitet så man

hade lagom komfort och bra sikt. Planeringstiden var väl som vanligt att allt skulle ske i sista minuten och så blev det även den här gången. När kommunens inköpschef skulle hyra fordonet visade det sig att det pågick en större militärövning och alla tillgängliga fordon var upptagna. Till sist hittade han i alla fall en halvgammal folkabuss som jag skulle hämta ett par dagar före den planerade resan. Bussen var inte bara halvgammal, den var i bedrövligt skick, luktade rök och gamla skitiga verktyg. Jag övervägde att ta ett par privata vanliga bilar men då

tappade man ju lite av finessen att åka tillsammans, så jag skickade tillbaka busseländet med bakläxa till inköpschefen. Till saken hör att han var en mästare i att fixa saker och ting även om allt skedde i sista sekunden och han lovade att göra allt för att hitta ett annat och lämpligare fordon. Kvällen innan ringde han glad i hågen och sa att han hittat en bra bil för utflykten men han berättade inte vad det var, men han skulle komma hem till mig med den lite senare. Vid åttatiden på kvällen ringde han på dörren och gav mig nycklarna till bilen som nu var parkerad på

*Men va fan Sture,
visst är det din kärra, va?*

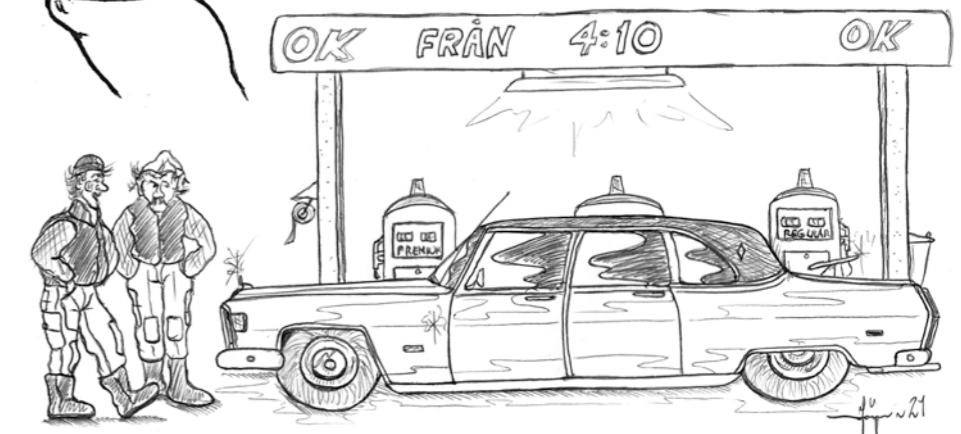

uppfarten. Jag höll på att sätta mig på ändan när jag såg kärran – en svart Cadillac Fleetwood med bumerang på bakluckan och dessutom två små svenska flaggvimplar i fronten ... Jag hade väntat mig något betydligt diskretare så det första jag gjorde var att plocka av vimplarna innan grannarna hann se dem. Sedan konstaterade jag att bilen var utrustad med sommardäck, vilket kändes lite gruvsamt med tanke på att det fortfarande var isfläckar på vägarna i västra Jämtland.

Men vad gör man? Jo, man kliver upp i gryningen, går igenom bilen för att kolla att allt är okej och var sedan till macken och tankar upp den. Chaufförmössan som ingick i arsenalen hamnade i den bumerangförsedda skuffen. Naturligtvis så dök det upp ett par välkända och glada hantverkare som började kommentera kärran. "Va fan Sture, haru skaffat limo?" Med ett snett flin försökte jag förklara läget för dom men möttes bara av ett rätt skratt.

Alltnog, jag hämtade kommunchefen och vi gled iväg mot Åkersjön, och nog gled det alltid för bitvis var vägen hal så resan gick långsamt. Våra gäster och medresenärer var klara för avfärd när vi anlände och de blev nog lika häpna som jag blev när de fick se fordonet, jo jo, ståndsmissigt så det förslog. Bilen var bekväm så resan tillbaka till Krokoms fungerade utmärkt och för säkerhets skull stannade jag på macken igen för att fylla på bränsle eftersom jag inte visste hur mycket soppa den drog. Naturligtvis dyker åter samma hantverkare upp och kommenterar både bilen och mig. "Men va fan Sture, visst är det din kärra, va." Jag brydde mig inte om att försöka förklara igen för gubbarna utan drog vidare mot Åre.

Resan gick bra och våra gäster var väldigt nöjda med åkturen när vi återvände till Åkersjön och för oss reseledare gick färden åter till Krokoms. Bilen drog nog ganska mycket soppa och mätaren stod nu på reserven så jag smög iväg till macken för tredje gång denna dag men vilka tror ni jag mötte på macken igen? Jo, mina kompisar hantverkarna och nu var de helt övertygade om att jag verkligen hade skaffat limon ...

Vänner på färd

Under sommaren har vi träffats ett gäng vänner och besökt olika platser i Jämtland. Likt förra sommaren beslöt vi oss för att åka lite längre, och vi bestämde oss för att åka till Höga Kusten igen. Peter Jansson och Hasse Hägg höll i resplanerna, och hotell bokades. Vad vi inte visste, var att det skulle vara cruising under den inplanerade helgen.

Vid ankomsten till Härnösand gjorde vi ett besök på Härnösands bilmuseum. Muséet har utökats med ytterligare veteranfordon, såsom bilar, MC:s och moppar. En chopper, "Captain America" var ny för i år. Choppern är en kopia från filmen "Easy Rider" med Peter Fonda som kom 1969.

Killen som har byggt hojjen, Keith Peterson, har kollat på bilder och filmer och på så vis lyckats säkerställa exakta mått inför bygget. Imponerande!

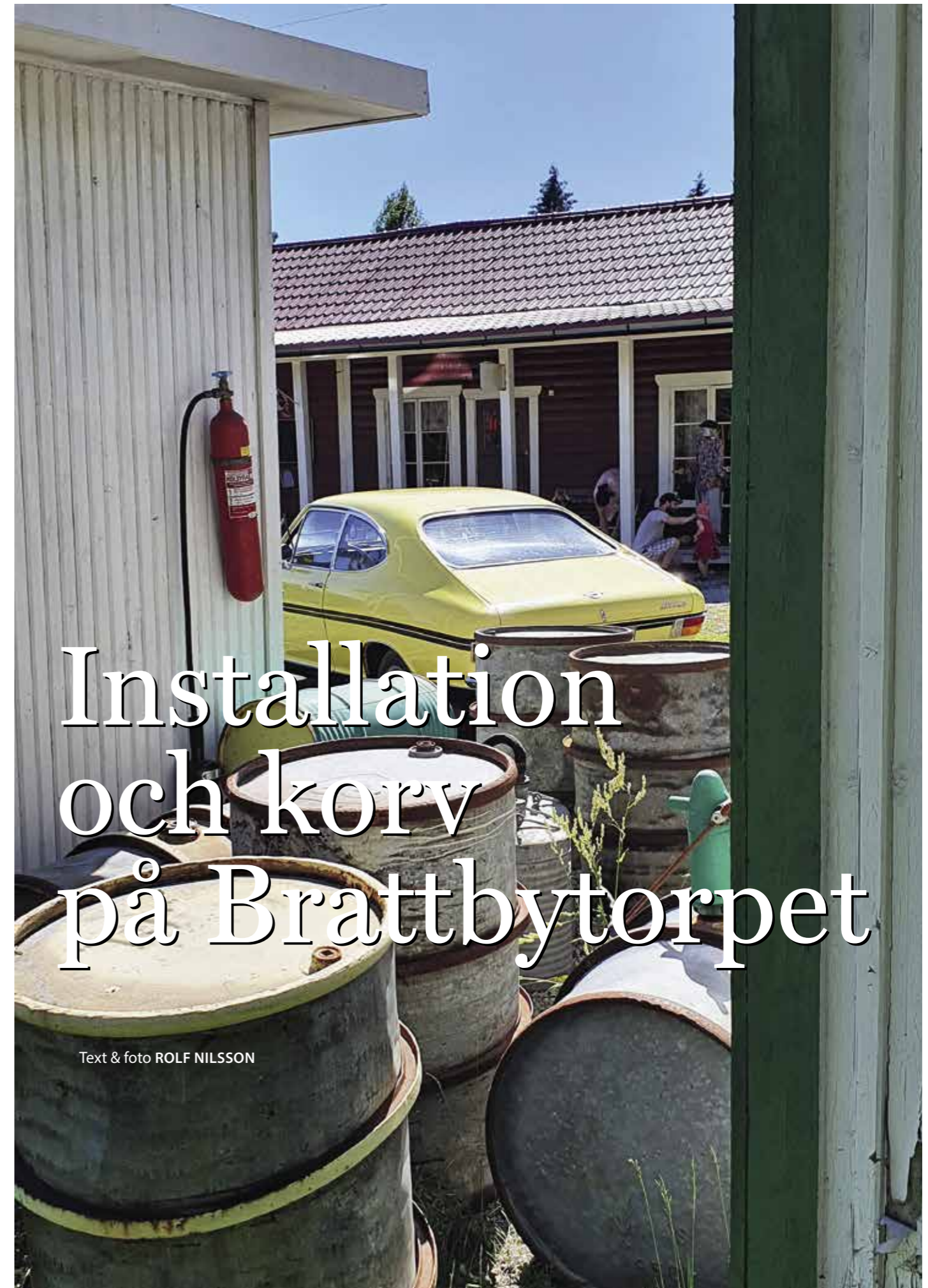

Efter museibesöket besökte vi en av stadens fina restauranger som låg alldeles vid vattnet. Där njöt vi av god mat innan cruisingen började vid 19-tiden.

Härnösands city är som perfekt för cruising med sina lite halvbranta och öppna gator. Att det skulle vara så välbesökt hade väl ingen av oss kunnat tro i dessa Corona-tider. Det var bilar från Ö-vik, Sundsvall, Kramfors med mera. Jo, en bil var från Östersund. Någon vinkade glatt när han passerade oss ett antal gånger. Det var nämligen "Cadillac-Johan".

Som sig brukar hade vi en jättetrevlig helg, och jag kan varmt rekommendera ett besök på muséet.

Text & foto Gus Granli

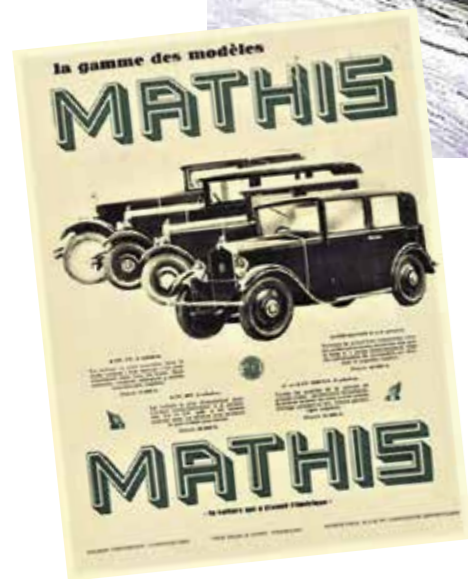

Installation och korv på Brattbytorpet

Text & foto ROLF NILSSON

Så här kunde bilen ovan sett ut!

"Du har ju glimten i ögat, även om man inte kan tro det när man ser dej", som en chef sa vid ett medarbetarsamtal. Att det här har varit en Mathis skulle man heller inte tro om man inte såg emblemet som skulle suttit kvar i fronten om inte tiden varit så hårdhänt.

Väldigt kortfattat var Mathis ett franskt bilmärke mellan åren 1910 och 1950 som hade sin storhetstid runt 1927 med cirka 20 000 tillverkade fordon. 1928 introducerades andra generationen 6-cylindriga

motorer. Ett exemplar av Mathis modell Emy 6 fick njuta av vackra vyer men samtidigt stå ut med östra Jämtlands vägar vid åren runt sent 20- och tidigt 30-tal hos bröderna Halvarsson. Lyktorna finns kvar, även om glimten har falnat en aning och motor, ram, axlar, hjul och andra, mer eller mindre på ett fordon väsentliga delar, har från minst lika många lador och uthus sammanfogats till detta unika utställningsexemplar. Eller heter det installation?

Bröderna Halvarsson var minsann inga begravningsentreprenörer från Örnsköldsvik! Här handlar det om några personer som var mycket kreativa inom vitt skilda områden såsom trädgårdshandel med till exempel äppelleveranser så långt ner som till Stockholm, till den relativt nya uppfinningen Radio.

Carl och Nils Halvarsson startade 1938, från början hemma i byn, radiofirman Aktiebolaget Telo och drev den fram till 1955 då firman såldes till den anställde Hilding Jonsson. Den tidigaste hemmakontorsmiljön och där till, i en radiofirma, hörande tidsenligt radiosortiment finns bevarat och återuppbyggt.

Det är väl mycket troligt att radiohandlare Halvarsson även varit i Ovikén, men ett besök till korvkiosken som ibland stod vid dansbanan på Galhamarn på 60- och 70- eller möjligen redan på 50-talet, låg kanske utanför intressefären. Den runda stora tunnans tidiga historia är det ingen som har berättat om ännu. Kårwik i Svenstavik har haft äran att förvalta det hjulförsedda ekipaget under en tid. Med nya ägare där en rejäl återuppbyggnad utförts med ny inredning och eldragnig, samt rätt många liter färg på utsidan, har kiosken återgått till den troliga ursprungsnäringsen: att förse hungriga besökare med god korv

och kall glass till en ringa penning, nu för tiden mellan Götas Kafé och nya museet.

Z-print i Bräcke har fixat dekoren på kiosken, gaveln på Götas och museums väggen. Händiga personer som förstår det här med att återuppleva den tid som för länge sedan passerat fönstret.

Och kan ni tänka, det här är bara några fragment av allt man får uppleva på Brattbytorpet! 🍌

Ordförar'n

Jag får frågan då och då om jag haft semester och sedan kommer nästa kommentar – "nej men visst, du är ju pensionär och har ju ingen semester". Precis, man har ingen semester om man är pensionär, dagarna och veckorna fylls med allt möjligt som måste göras. Måla hus, underhålla fastigheter, sköta trädgård och, i vårt fall, röja sly och slå lägddor. Dessutom hjälpa andra eftersom man "har tid".

Det stora roliga intresset, hobbyn, blir ju lite lidande av det här men vi har ändå hunnit med en del i sommar sedan Coronarestriktionerna lättade. Redan i juni var jag på årsmöte med svenska Nortonklubben i Katrineholm med ett femtiotal entusiaster och många fina hojar. Sedan öppnade vår egen klubb upp med onsdagsfika i början av juli och vi har också hunnit med ett mycket trevligt Damrally. En helt annan fråga som engagerat oss under sommaren har varit bränslet till våra fordon. Går det att köra våra bilar på soppa med 10 procent inblandning av etanol? En del bilar verkar inte alls känna av förändringarna medan andra fordon går sämre, blir lite mer svårstartad och under lite längre användningstid tar packningar i bränslesystemet stryk. Själv har jag kört med blyersättningsmedel som vanligt när jag tankar 95 oktan men jag har också under många år valt att köra på 98 oktan eftersom jag tycker att bilarna går lite jämnare och bättre. Jag antar att ni alla har lite olika erfarenhet av det här men jag kan rekommendera att ni tar del av det som MHRF har skrivit om detta.

En annan lite positivare sak för klubben är att vi fortsätter att öka litet i medlemsantal, allt fler verkar tycka om vår gemenskap och att dela ett intresse med andra är verkligen stimulerande, så välkomna till klubben ni som gått med under sommaren.

I förra numret skrev jag om amazonen som rengjordes grundligt och nu har fak-

tiskt återuppbyggnaden börjat på allvar. Kompisen som äger bilen har väldigt speciella idéer om hur den ska se ut i ny skepnad så jag kommer att följa bilen tills den blir klar och berätta hur det blev så småningom.

Till sist kan jag också berätta att vår fina Impala från 1965 nu har gått vidare i livet. Vi sålde bilen på försommaren och två glada pojkar från Tjeckien kom med bil och vagn och hämtade den. Nu har den nya registreringskyltar och vi fick nya bilvänner i ett annat land.

Ja, nu är "semestern" slut och vi fortsätter som vanligt med en massa måsten men också dagar fyllda av både finare och sämre gamla fordon, kort sagt det mesta blir som vanligt igen.

Ordförar'n *Sture*

Ditec lämnar 10 % på ordinarie pris på varor/medel och rekondtjänster.

Ej Ditec-behandlingar.
Medlemskort medtages.

Chaufförvägen 2
063-12 68 10
info@ditecbilvard.com

10 %
rabatt

ORDFÖRANDE
Sture Hernerud

Värmon 314, 835 95 Nälden
070-660 49 99
sture.hernerud@gmail.com

VICE ORDF.
Anki Granlöf

Häggvägen 9, 832 54 Frösön
063-851 25, 070-218 54 79
annchristine.granlof@gmail.com

KASSÖR
Arne Nilsson

Täppvägen 36, 835 32 Krokombom
070-674 76 97
arne.nilsson@bahnhof.se

LEDAMOT
Rolf Nilsson

Ne Gräftevägen 7, 835 94 Aspås
070-336 66 44
kiemencoupe@hotmail.se

LEDAMOT
Eric Flemström

Hattmakarvägen 12, 834 31 Brunflo,
073-805 49 68
eric.flemstrom@gmail.com

SEKRETERARE
Annika Danielsson

Vallsundsvägen 18, 832 96 Frösön,
070-288 11 48
danielssonannika1@gmail.com

LEDAMOT
Peter Jansson

Välådalsgr 15, 831 72 Östersund
070-313 14 06
p.jansson64@hotmail.com

LEDAMOT
Monika Grönkvist

Rise 477, 835 98 Offerdal
070-682 21 65
edsel56@live.se

LEDAMOT
Gunnar Arvidsson

Haxäng 160, 834 97 Brunflo
070-628 75 50
terrangarvid@hotmail.com

LEDAMOT
Olle Norin

Axel Perssons v 18 A, 835 31 Krokombom,
070-690 69 79
norin.olle@telia.com

LEDAMOT
Lena Modigh

Norderåsvägen 3, 836 93 Häggenås,
076-800 61 90
lenaabr72@gmail.com

MEDLEMSREGISTRATOR
Anki Granlöf, 070-218 54 79
annchristine.granlof@gmail.com
Ändringar av telefon, e-post,
fordonsinnehav gör du enklast
på www.jvbk.se. Du kan också
kontakta medlemsregistratorn.

EVENEMANGS- OCH RALLYKOMMITTÉ
Annika Danielsson, sammank.
070-288 11 48
danielssonannika1@gmail.com

REDAKTIONSKOMMITTÉ
Rolf Nilsson, sammank.
070-336 66 44
kiemencoupe@hotmail.se

FÖRSÄKRINGSANSVARIGA
Kenneth Danielsson, förs.anstv.
Vallsundsvägen 18, 832 96 Frösön
070-607 70 47

Gösta Lindström
Box 207, 840 31 Åsarna
073-055 27 29
urisasarna@hotmail.com

Göran Lindberg
Strandgatan 21, 830 80 Hoting
073-823 04 11

FORDONSANSVARIG
Gunnar Arvidsson, 070-628 75 50
terrangarvid@hotmail.com

WEBBANSVARIG
Hans Sundkvist
070-601 37 05
hans.sundkvist@bahnhof.se

ARKIVARIE
Göte Högbom, 070-604 53 01
gote.hogbom@gmail.com

VALBEREDNING
Anders Granlöf, 070-550 15 08
anders@ditecbilvard.com

10 %
rabatt

till medlemmar på
BILPROVNING

Mekonomen
lämnar
10 % rabatt
till medlemmar

Medlemskort
medtages.
Gäller butik och
reservdelar.

Mekonomen

10 % rabatt
till medlemmar på
bilprovning

B

SVERIGE
PORTO BETALT
PORT PAYÉ

Vid obeställbar adressat returneras tidningen till:
Jemtlands Veteranbilkлубb
Trädgårdsvägen 5, 832 43 Frösön

Någon som vet något om bilen?

Det kom en bild från Dalarnes Automobilkлубb på en Opel.
Kontakta redaktionskommittén om du har information.

Förlåt!

Det blev några missar i förra numret ...

- Text och bilder om MGB GT:n ”Mitt namn är Bonnie” har Åke Jämtsäter bidragit med.
- Lars-Göran är fotografen bakom bilderna på Suzanne och Anders Erikssons Ford.
- Göte Högbom har inte bara skrivit utan även tagit bilderna till motorcykelreportaget hos frisören.

Säljes

Klubbtröjor med logga

T-shirts och pikétröjor 100 kr
Kepsar 50 kr.

Jemtlands Veteranbilkлубb

bildades 1970 och har cirka 1 300 medlemmar. Klubben ska:

- främja intresset för tekniskt och historiskt intressanta fordon
- vara ett forum för utbyte av information mellan medlemmarna
- tillvarata och bevara kunskap inom veteranfordonshobbyn
- skapa förståelse och goodwill för klubbens verksamhet.

I klubblokalen på Trädgårdsvägen är det öppet hus varje måndag kl. 19.00–21.00, oktober till och med april. Där kan Du ta en kopp kaffe medan Du studerar böcker ur klubbens bibliotek eller tar en titt i klubbtidningarna.

Som medlem kan du teckna förmånliga försäkringar via MHRF/ Folksam, If och Länsförsäkringar Jämtland.

Jemtlands Veteranbilkлубb är ansluten till MHRF, Motorhistoriska Riksförbundet. JVBK:s medlemmar får kostnadsfritt annonsera i Backspegeln i form av radannonser.

Måndagsöppet i klubblokalen

Från 4 oktober till 20 december håller klubblokalen på Trädgårdsvägen på Frösön öppen måndagar klockan 19.00–21.00.

Välkommen till gemenskap och fika!

Jemtlands Veteranbilkлубb

Trädgårdsvägen 5, 832 43 Frösön • 070-660 49 99
Plusgiro: 88 52 11-3 • Hemsida: www.jvbk.se